

Thăm Viếng Boston và Newport, Rhode Island

Năm nay vùng Hoa Thịnh Đốn trời lạnh sớm hơn mọi năm. Giữa tháng 11 đã có tuyết đầu mùa. Không nhiều lắm, lát phát bông tuyết nhỏ nhỏ rơi xuống đất độ 5, 10 phút là tan. Tuy nhiên trời lạnh. Ban đêm 33 độ F -36 độ F. Ban ngày phần lớn nắng đẹp lắm, vàng tươi. Các loại hoa như impatient hay petunia hoa lá héo úa, thấy tội nghiệp. Hoa Pansy không sao, xanh tươi như cũ. Loại hoa này chịu được lạnh suốt mùa Đông.

Những hôm thời tiết xấu Vân thường ở nhà, ai rủ đi đâu cũng từ chối dù Vân đã chích ngừa cảm và dịch Covid đủ 5 lần. Đi ra ngoài lạnh lẽo rủi bệnh bắt tử mất thì giờ đi bác sĩ, chờ đợi lâu lắc và tốn tiền mua thuốc, không đáng

Nhìn cây trụi lá hoa héo tàn Vân nhớ lúc cả nhà đi Boston vào đầu mùa Hè. Lúc ấy thời tiết mát mẻ, nhà nhà sân cỏ xanh mướt, hoa tươi thắm khắp các siêu thị, tư gia, công viên... nhìn thật mát mắt. Thời gian ấy có đám cưới cháu ngoại người bạn thân. Chi bạn mời cả Vân và vợ chồng con gái dự đám cưới. Vân ở vùng Hoa Thịnh Đốn, lễ cưới tổ chức ở Boston vào thứ bảy. Vân và vợ chồng con gái rời nhà từ thứ sáu và sẽ trở về nhà vào Chủ Nhật. Mất 9 tiếng từ nhà đến Boston. Trên đường đi xe chạy qua các thành phố nhà cửa đông đúc hay các đồng ruộng trồng các loại ngũ cốc lá xanh um. Nhà dân cư nằm rải rác dọc hai bên đường. Có lúc thấy cây cầu dài ngoằn, tàu thuyền dưới bến. Vui mắt nhất lúc đi ngang Nữ Ớc được nhìn những cầu vượt vòng vèo, các cao ốc cao nghều nhìn mỗi mắt. Vùng đô thị sầm uất này kẹt xe kinh khủng phải nhích nhích từ chút. Qua khỏi Nữ Ớc lái xe thông thả hơn, ít gặp đèn xanh đỏ. Đến Boston lại bị kẹt xe lần nữa trước khi rẽ vào đường nhỏ đến nhà mẹ cô dâu.

Khác với thị trấn đông đúc cao ốc hay nhà phố sát vách nhau, nơi cô cháu ở nhà nọ cách nhà kia cái hàng rào. Chung quanh nhà có sân, có vườn hoa nho nhỏ, hồ nuôi cá koi và trồng vài cây ăn trái. Cô cho biết văn phòng của vợ chồng cô là nơi thị trấn nhiều xe và người đi lại, không thoải mái yên tĩnh như khu vực cô cư ngụ. Lúc Vân đến đã có một số con cháu đến trước, chuyên trò vui vẻ và một số bà con đến lai rai sau gia đình Vân. Chiều thứ bảy là ngày nhóm họ, có khoảng 50 thực khách nên phải đặt thêm bàn ghế ngoài sân cỏ. Thức ăn một số ở tiệm ăn mang lại, một số do chủ nhà làm và con cháu đem đến. Họ hàng bà con ở xa thường chỉ liên lạc qua điện thoại. Nhờ đám cưới mới có dịp gặp nhau nên mọi người chuyện trò cười nói thật vui vẻ. Con trai út chủ nhà lúc Vân gặp khi đi chung một chuyến du lịch bằng du thuyền là cậu bé má phính môi hồng. Nay cậu út thành thanh niên tráng kiện khôi ngô, đang học Đại Học. Thời gian qua nhanh quá chừng.

Rẻ bạn Vân là người da trắng nên cô dâu mũi cao, môi hồng xinh đẹp. Cô giống Bố nhiều, ít giống Việt Nam. Chủ rể người Mỹ trông hiền lành dễ mến. Sau buổi tiệc nhóm họ các bà con ở xa như Virginia, Maryland... trở về khách sạn nghỉ ngơi. Các con gái, con trai, con dâu, cháu nội từ tiểu bang hay quốc gia khác đến thì ở lại với Bố Mẹ để chuyện trò cho thỏa vì sau lễ cưới ai về nhà nấy. Có nhóm được ngủ nơi phòng ngủ, có người ngủ sofa, trên lầu, dưới hầm (basement) nhưng ai cũng chuyện trò rôm rả đến khuya. Cô dâu có hai cháu con người anh cả, thật dễ thương. Cháu gái 6 tuổi, cháu trai 4 tuổi. Cả hai đều xinh xắn, ngoan và bảo đảm, thân thiện với họ hàng dù các cháu mới gặp họ lần đầu.

Hôm sau lễ cưới tổ chức nơi công viên có cây to bóng mát, có vườn hoa xinh xắn rực rỡ nhiều màu sắc hồng, đỏ, tím... Bàn thờ để linh mục làm phép cưới trang hoàng trịnh trọng khang trang. Những băng gỗ sắp hàng thứ tự dưới bóng cây cho khách ngồi dự lễ... Hai đứa trẻ cháu cô dâu trai mặc vest, gái áo đầm xinh đẹp. Bé gái mang giỏ hoa theo cô dâu chú rể và rải hoa theo lối họ đi. Bé trai trang trọng mang khay đựng nhẫn cưới đến bàn lễ cho cha làm phép. Bé trai trang nghiêm chững chạc, bé gái tươi cười. Khách vỗ tay chào mừng khi cô dâu chú rể xuất hiện. Sau buổi lễ mọi người đến nhà hàng dự tiệc. Khách phần lớn là người da trắng nên toàn thức ăn Hoa Kỳ. Khách Á Đông tạm dùng muỗng nĩa thay vì dùng đũa như hàng ngày. Mọi người vui vẻ chúc phúc cô dâu chú rể. Tiệc tàn người ở xa trở về khách sạn sau khi chia tay với chủ nhà. Họ sẽ trở về nhà hôm sau bằng máy bay hay lái xe như gia đình Vân

Newport, Rhode Island:

Sáng chủ nhật sau khi dùng điểm tâm cả nhà lên đường về sớm để còn ghé Newport, Rhode Island viếng các nơi nổi tiếng của địa phương như lâu đài gia đình Wanderbilt II, Cliff Walk... Khi chúng tôi đến Newport gần 10

giờ nhưng đã có xe tua (Tour) chở khách du lịch đậu gần kín bãi đậu rộng rãi. Họ đến từ Canada và các địa phương khác. Khách du lịch đã mua vé trên mạng lưới trước khi rời nhà. Có tua dài 3 tiếng, có tua 2 tiếng tùy nơi muốn thăm viếng nhiều hay ít. Cũng có du khách viếng Newport bằng tàu nhỏ hay thuyền buồm.

Cliff Walk:

Cliff Walk là con đường công cộng bề ngang nhỏ, dài 3, 5 dặm theo Wikipedia. Con đường này tráng nhựa sạch sẽ, chỉ có thể đi đạp hay xe lăn. Xe ô tô không đi được. Một bên con đường là hàng rào có song sắt cao ngăn các sân cỏ biệt thự với con đường. Phía bên kia là ghềnh đá đầy những tảng đá thật to và nước biển trong xanh nhấp nhô. Có khoảng đường có hàng rào giữa con đường và ghềnh đá và những bậc thang xi măng để xuống ghềnh. Những tảng đá dưới ghềnh to bằng cái bàn, cái ghế... chồng chất lên nhau chạy dài theo bờ biển dọc con đường. Gió biển thổi lên rất mát. Xa xa những chiếc tàu nhỏ và thuyền buồm chở khách du lịch ngoạn cảnh. Cliff walk nằm bên ngoài

các biệt thự to, xinh đẹp như: Marble House, The Breakers Mansion, Ashtor's Beechwood...

Gia đình Vân không đi hết con đường, chỉ đi khoảng ngắn xong trở lại đi thăm các lâu đài to và đẹp trong vùng. Phong cảnh ở Cliffwalk hữu tình theo Vân:

... .. *Gió mát trời trong nước biển xanh*
... .. *Thuyền buồm, tàu nhỏ chạy loanh quanh*
... .. *Trên bờ đi bộ đoàn du khách*
... .. *Chuyên trò vui về cuộc đời lành*
... ..

The Breakers Mansion:

The Breakers Mansion là lâu đài lớn nhất ở Newport, Rhode Island. Nếu thăm cả lâu đài và vườn hoa phải mất từ 2 đến 3 tiếng, là nhà nghỉ mát của gia đình Cornelius Vanderbilt II. Lâu đài xây bằng đá cẩm thạch năm 1890, có 70 phòng gồm các phòng ăn, thư viện, phòng khách và rất nhiều phòng ngủ, có lối đi dành cho xe lăn, người tàn tật. Tầng hầm là nơi cho người hầu, gia nhân cư ngụ thuở xưa, cũng có giường nệm tử tế, tủ đựng quần áo, vật dụng riêng tư. Ngày nay trong lâu đài có nơi bán quà lưu niệm, nước giải khát và thức ăn nhẹ cho du khách thưởng thức.

Trên trần nhà mỗi phòng có những tranh vẽ khác nhau. Tuy hơn 200 năm nhưng màu sắc các tranh nơi trần nhà vẫn tươi đẹp. Mặt trước lâu đài nhìn ra biển và Cliff Walk. Sân và vườn chung quanh lâu đài rất rộng. Vườn hoa đẹp. Chỉ ngắm vườn hoa cũng đáng đồng tiền. Kiến trúc này được tặng cho thành phố và mở cửa cho dân chúng vào xem từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều. Có cả trăm ngàn du khách viếng lâu đài hàng năm. Còn các lâu đài xinh đẹp khác trong vùng nhưng gia đình Vân không đủ thì giờ thăm viếng.

Trên đường về nhà Vân bâng khuâng nghĩ ngợi và liên tưởng đến các kiến trúc đẹp cổ, xưa ở Việt Nam. Không biết chúng có được chủ nhân, con cháu sửa chữa hay đã tiêu tùng vì thời gian hoặc chiến tranh. Ngoài ra Vân còn tiếc xót xa khi nghĩ bao nhân tài miền Nam phải đi đốn tre gánh củi trên rừng. Họ là những kỹ sư, bác sĩ ... đã tốn nhiều rất tiền của, thời gian, vất vả thức khuya dậy sớm mới hoàn thành việc học mong giúp ích cho xã hội đúng với khả năng mình. Khi đất nước thống nhất thay vì đi nước ngoài, họ ở lại mong giúp ích quê hương. Trái với ước mong, phần lớn họ bị đi "học tập cải tạo", thời gian dài ngắn tùy theo học lực và địa vị.

Bạn Vân, bà ngoại cô dâu là góa phụ tù nhân cải tạo. Chồng, Đại Úy thời Việt Nam Cộng Hòa, chết trong tù. Chị có 4 con từ 9 đến 3 tuổi. Không có lương chồng, không có việc làm, chị buôn bán loanh quanh. Bà nội giúp đỡ nhưng cụ cũng già, tiền bạc không còn bao nhiêu sau khi đổi tiền. Nhân có người sắp đi bán chánh thức, muốn cưới chị và hứa sẽ yêu thương các con chị. Chị suy nghĩ, đắn đo mãi. Sau cùng chị xin phép bà nội các cháu cho chị bước thêm bước nữa. Vì tương lai các cháu nội và thương dâu trẻ tuổi, bà Cụ bằng lòng cho chị mang các cháu nội theo chồng mới đi bán chánh thức. Người bố dượng giữ lời hứa, nuôi các con riêng của vợ và cho học hành tử tế. Nhờ sự khuyên khích của Mẹ và sự dìu dắt bố dượng, bốn người con chị đều đỗ đạt thành tài. Nghĩ lại mỗi người một số phận. Có người được trăm năm hạnh phúc với chồng con còn chị lúc trẻ theo chồng sống trong khu gia binh chật hẹp từ nơi này đến nơi khác, chia sẻ những thiếu thốn khó khăn với người bạn đời. Lúc chồng mất bước thêm bước nữa vì tương lai các con.

Bên ngoài nắng vàng rực rỡ nhưng trời lạnh tái tê. Vân mừng con cháu chị bạn ngày nay có cuộc sống tốt đẹp. Vân cảm ơn nhà nước và dân chúng Hoa Kỳ giàu lòng nhân đạo, cứu mang giúp đỡ đồng bào Vân lúc mới định cư, hướng dẫn và tìm việc cho người lớn, cấp phiếu y tế, c nhà ở cho người có lợi tức thấp, già yếu, tạo điều kiện dễ dàng cho thanh niên tiếp tục đến trường... Vân ước mong đồng bào nhất là phụ nữ trong và ngoài nước có cơ hội học hành, sống trong yêu thương, gia đình hạnh phúc, hết chiến tranh, mọi người mãi được ấm no an lành.

Vân có mấy câu thơ tặng độc giả

Thăm Viếng Boston

*Mây trắng trời xanh, ánh nắng vàng
Thành phố Boston thật là sang
Ngoài đường đông đúc xe qua lại
Nhà thờ, trường học rất khang trang
Ngoại ô đất rộng nhiều cây xanh
Đại Học Boston đã nổi danh
Thầy giỏi trò hay trường quá tốt*
Cầu mong dân chúng mãi an lành*

Virginia, tháng 12 năm 2024
Ngọc Hạnh

*(Đại Học Harvard, MIT)